

ร่าง มาตรฐานการรายงานทางการเงินเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลด้านความยั่งยืน ฉบับที่ 1

เรื่อง

ข้อกำหนดทั่วไปสำหรับการเปิดเผยข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับความยั่งยืน

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

สารบัญ

จากย่อหน้าที่

(ร่าง) มาตรฐานการรายงานทางการเงินเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลด้านความยั่งยืน ฉบับที่ 1
เรื่อง ข้อกำหนดทั่วไปสำหรับการเปิดเผยข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับความยั่งยืน (TFRS S1)

วัตถุประสงค์	1
ขอบเขต	8
หัวข้อหลัก	11
การกำกับดูแล	12
กลยุทธ์	14
การบริหารความเสี่ยง	25
ตัวชี้วัดและเป้าหมาย	27
คุณสมบัติทั่วไป	36
กิจการที่เสนอรายงาน	37
ข้อมูลที่เชื่อมโยงกัน	42
การนำเสนอโดยถูกต้องตามที่ควร	45
การระบุความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืน และการเปิดเผยข้อมูล	50
ความมีสาระสำคัญ	56
ข้อมูลเปรียบเทียบ	63
ความถี่ของการรายงาน	66
สถานที่ของข้อมูล	72
แหล่งของการประมาณการและความไม่แน่นอนของผลลัพธ์	79
ข้อผิดพลาด	84
ข้อความที่ระบุเกี่ยวกับการถือปฏิบัติ	91
ภาคผนวก	
ก คำนิยาม	
ข วันถือปฏิบัติ	
ค ลักษณะเชิงคุณภาพของข้อมูลทางการเงินด้านความยั่งยืนที่มีประโยชน์	

(ร่าง) มาตรฐานการรายงานทางการเงินเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลด้านความยั่งยืน ฉบับที่ 1
เรื่อง ข้อกำหนดทั่วไปสำหรับการเปิดเผยข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับความยั่งยืน (TFRS S1)
ประกอบด้วยย่อหน้าที่ 1 ถึง 92 และภาคผนวก ก ถึง ค ทุกย่อหน้ามีความสำคัญเท่ากันย่อหน้าที่
พิมพ์ด้วยตัวอักษรหนาถือเป็นหลักการสำคัญ คำนิยามในภาคผนวก ก ที่ปรากฏเป็นครั้งแรกใน
มาตรฐานฉบับนี้จะเป็นตัวอักษรเอน คำจำกัดความของข้อกำหนดอื่นๆ ระบุไว้ในมาตรฐานการรายงาน
ทางการเงินเกี่ยวกับการเปิดเผยด้านความยั่งยืนฉบับอื่นๆ มาตรฐานฉบับนี้ต้องอ่านโดยคำนึงถึง
ข้อกำหนดของวัตถุประสงค์และเกณฑ์เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อสรุป (Basis for Conclusions)

ร่าง มาตรฐานการรายงานทางการเงินเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลด้านความยั่งยืน ฉบับที่ 1 เรื่อง ข้อกำหนดทั่วไปสำหรับการเปิดเผยข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับความยั่งยืน (TFRS S1)

วัตถุประสงค์

- 1 ร่าง มาตรฐานการรายงานทางการเงินเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลด้านความยั่งยืน ฉบับที่ 1 เรื่อง ข้อกำหนดทั่วไปสำหรับการเปิดเผยข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับความยั่งยืน (TFRS S1) มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดให้กิจการเปิดเผยข้อมูลความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนที่มีนัยสำคัญ ซึ่งมีประโยชน์ต่อผู้ใช้งารายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปเมื่อผู้ใช้งารายงานประเมินมูลค่าของกิจการ และตัดสินใจว่าจะจัดหาทรัพยากรให้กิจการหรือไม่¹
- 2 กิจการที่เสนอรายงานต้องเปิดเผยข้อมูลที่มีสาระสำคัญเกี่ยวกับความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนที่มีนัยสำคัญทั้งหมดที่เกิดขึ้น โดยในการประเมินความมีสาระสำคัญของรายการต้องประเมินในบริบทความจำเป็นของผู้ใช้งารายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปในการประเมินมูลค่าของกิจการ
- 3 การรายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปของกิจการต้องเปิดเผยถึงข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับความยั่งยืนที่ครบถ้วน เป็นกลาง และถูกต้อง
- 4 มาตรฐานฉบับนี้กำหนดวิธีที่กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับความยั่งยืนเพื่อให้ข้อมูลพื้นฐานที่เพียงพอต่อผู้ใช้งารายงานเพื่อประเมินผลกระทบของโอกาสและความเสี่ยงเกี่ยวกับความยั่งยืนต่อมูลค่าของกิจการ
- 5 มูลค่ากิจการสะท้อนความคาดหวังต่อจำนวนเงิน ระยะเวลาและความแน่นอนของกระแสเงินสดในอนาคตตลอดระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว และมูลค่าของกระแสเงินสดตามลักษณะความเสี่ยงของบริษัทและการเข้าถึงข้อมูลการจัดหาเงินและต้นทุนเงินทุน ข้อมูลที่จำเป็นต่อการประเมินมูลค่ากิจการ รวมถึงข้อมูลที่กิจการให้ในงบการเงินและข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับความยั่งยืน
- 6 ข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับความยั่งยืนนั้นกว้างกว่าข้อมูลที่รายงานในงบการเงิน และอาจรวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับ
 - 6.1 การกำกับดูแลความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนของกิจการ และกลยุทธ์ในการรับมือกับความเสี่ยงและโอกาสเหล่านั้น
 - 6.2 การตัดสินใจของกิจการซึ่งส่งผลต่อกระแสเงินสดเข้า และกระแสเงินสดออกซึ่งยังไม่เข้าเงื่อนไขการรับรู้รายการในงบการเงินที่เกี่ยวข้อง
 - 6.3 ชื่อเสียง ผลการดำเนินงาน และแนวโน้มของกิจการที่เป็นผลมาจากการกระทำที่กิจการ

¹ ตลอด (ร่าง) มาตรฐานฉบับนี้ คำว่า 'ผู้ให้หลัก' และ 'ผู้ใช้งารายงาน' ใช้แทนกันได้ โดยมีความหมายเดียวกัน

ดำเนินการ เช่น ความสัมพันธ์กับผู้คน โลก และเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นสิ่งที่กระทบและเป็น
การพึ่งพาของกิจการต่อสิ่งเหล่านั้น และ

- 6.4 การพัฒนาสินทรัพย์จากองค์ความรู้ของกิจการ
- 7 มาตรฐานฉบับนี้กำหนดเกณฑ์ในการเปิดเผยข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับความยั่งยืนซึ่ง
 - 7.1 สามารถเปรียบเทียบกันได้ทั้งกับข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับความยั่งยืนของกิจการใน
งวดก่อน และข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับความยั่งยืนของกิจการอื่น และ
 - 7.2 เชื่อมโยงกับข้อมูลอื่นในการรายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปของกิจการ

ขอบเขต

- 8 กิจการต้องใช้มาตรฐานฉบับนี้ในการจัดทำและเปิดเผยข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับความยั่งยืน
ตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลด้านความยั่งยืน กิจการอาจ
ใช้มาตรฐานฉบับนี้เมื่องบการเงินจัดทำตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน หรือหลักการ
บัญชีอื่นที่รับรองทั่วไป
- 9 ความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนที่ไม่สามารถคาดการณ์ได้อย่างสมเหตุสมผล
ซึ่งกระทบกับการประเมินมูลค่ากิจการของผู้ใช้หลักของการรายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์
ทั่วไปไม่อยู่ภายใต้ขอบเขตของมาตรฐานฉบับนี้
- 10 มาตรฐานฉบับนี้ใช้คำศัพท์ซึ่งเหมาะสมกับกิจการที่แสวงหาผลกำไร เช่น ธุรกิจภาคเอกชน ดังนั้น
ถ้าธุรกิจภาคเอกชน หรือภาครัฐที่ไม่แสวงหาผลกำไรจะนำมาตรฐานฉบับนี้มาใช้ กิจการดังกล่าว
อาจต้องปรับปรุงคำอธิบายที่ใช้สำหรับการเปิดเผยข้อมูลบางรายการเมื่อนำมาตรฐานการรายงาน
ทางการเงินเกี่ยวกับการเปิดเผยด้านความยั่งยืนมาใช้

หัวข้อหลัก

- 11 เว้นแต่กรณีมาตรฐานการรายงานทางการเงินเกี่ยวกับการเปิดเผยด้านความยั่งยืนฉบับอื่นอนุญาต
หรือกำหนดเป็นอย่างอื่น กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับ
 - 11.1 การกำกับดูแล – กระบวนการกำกับดูแล ควบคุม และขั้นตอนที่กิจการใช้ติดตามจัดการ
ความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืน
 - 11.2 กลยุทธ์ – วิธีการในการรับมือความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนที่อาจ
กระทบกับโมเดลธุรกิจของกิจการ และกลยุทธ์ในระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว
 - 11.3 การบริหารความเสี่ยง – กระบวนการที่กิจการใช้ในการระบุ ประเมิน และจัดการ
ความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืน
 - 11.4 ตัวชี้วัด และเป้าหมาย – ข้อมูลที่ใช้ในการประเมิน จัดการ และติดตามผลการดำเนินงาน
ของบริษัทในด้านความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนตลอดช่วงเวลา

การกำกับดูแล

- 12 วัตถุประสงค์ของการเปิดเผยข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับความยั่งยืนเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ คือ เพื่อให้ผู้ใช้รายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปเข้าใจกระบวนการกำกับดูแล การควบคุม และขั้นตอนที่ใช้ในการติดตามและจัดการความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืน
- 13 เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์นี้ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับหน่วยงานกำกับดูแล หรือหน่วยงานอื่น ๆ (อาจรวมถึงคณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการ หรือหน่วยงานเทียบเท่าที่มีหน้าที่กำกับดูแล) ซึ่งกำกับดูแลความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืน และข้อมูลเกี่ยวกับบทบาทของ ผู้บริหารที่อยู่ในกระบวนการการกำกับดูแล กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่อง ดังต่อไปนี้
 - 13.1 เอกลักษณ์ของหน่วยงาน หรือบุคคลภายในหน่วยงานที่มีหน้าที่กำกับดูแลความเสี่ยงและ โอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืน
 - 13.2 ผลกระทบจากหน้าที่ความรับผิดชอบของหน่วยงานกำกับดูแลความเสี่ยงและโอกาส ที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนต่อขอบเขตการทำงาน คำสั่งของคณะกรรมการ และนโยบายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องของกิจการ
 - 13.3 ความเชื่อมั่นว่าหน่วยงานกำกับดูแลมีทักษะและความสามารถที่เหมาะสม พร้อมทั้งจะ กำกับดูแลกลยุทธ์ที่ออกแบบมาเพื่อตอบสนองต่อความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับ ความยั่งยืน
 - 13.4 วิธีการและความถี่ที่หน่วยงานและคณะกรรมการ (คณะกรรมการตรวจสอบ คณะกรรมการ ด้านความเสี่ยง และคณะกรรมการอื่น ๆ) ได้รับรายงานเกี่ยวกับความเสี่ยงและโอกาสที่ เกี่ยวข้องกับความยั่งยืน
 - 13.5 วิธีการพิจารณาความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนที่หน่วยงานและ คณะกรรมการใช้ในการกำกับดูแลกลยุทธ์ของกิจการ การตัดสินใจเกี่ยวกับธุรกรรมที่ สำคัญ และนโยบายการบริหารความเสี่ยง อาจรวมถึงการประเมินการตัดสินใจเลือก อย่างใดอย่างหนึ่ง และการวิเคราะห์ความอ่อนไหวต่อความไม่แน่นอน
 - 13.6 วิธีการที่หน่วยงานและคณะกรรมการใช้กำกับดูแลในการกำหนดเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับ ความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนที่มีนัยสำคัญ และวิธีการติดตาม ความคืบหน้าเพื่อให้ไปถึงเป้าหมายดังกล่าว (ย่อหน้าที่ 27 ถึง 35) รวมถึงคำอธิบายว่า ตัวชี้วัดผลการดำเนินงานได้รวมอยู่ในนโยบายคำตอบแทนเกี่ยวข้องกันหรือไม่ อย่างไร
 - 13.7 คำอธิบายเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารในการประเมินและจัดการกับความเสี่ยงและ โอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืน รวมถึงในบทบาทนั้นได้มอบหมายให้ผู้ดำรงตำแหน่ง ระดับบริหารหรือคณะกรรมการโดยเฉพาะ หรือไม่ และมีการกำกับดูแลตำแหน่งหรือ คณะกรรมการนั้นอย่างไร คำอธิบายจะต้องรวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับการควบคุมและ กระบวนการที่ใช้ในการบริหารจัดการความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืน และ

การควบคุมเหล่านี้นี้มีการบูรณาการกับหน้าที่งานภายในต่าง ๆ อย่างไร

กลยุทธ์

- 14 วัตถุประสงค์ของการเปิดเผยข้อมูลด้านกลยุทธ์ทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนเพื่อให้ผู้รายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปสามารถเข้าใจถึงกลยุทธ์ของกิจการในการบริหารความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนที่มีนัยสำคัญ
- 15 เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์นี้ กิจการจะต้องเปิดเผยข้อมูลดังต่อไปนี้
 - 15.1 ความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนที่มีนัยสำคัญ ซึ่งคาดการณ์ได้อย่างสมเหตุสมผลว่าจะส่งผลกระทบต่อโมเดลธุรกิจ กลยุทธ์ และกระแสเงินสด การเข้าถึงแหล่งเงินทุน และต้นทุนของเงินทุนทั้งในระยะสั้น ระยะกลาง หรือระยะยาว (ดูย่อหน้าที่ 16 ถึง 19)
 - 15.2 ผลกระทบของความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนที่มีนัยสำคัญต่อโมเดลธุรกิจและห่วงโซ่คุณค่า (ดูย่อหน้าที่ 20)
 - 15.3 ผลกระทบของความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนที่มีนัยสำคัญต่อกลยุทธ์และการตัดสินใจ (ดูย่อหน้าที่ 21)
 - 15.4 ผลกระทบของความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนที่มีนัยสำคัญต่อฐานะการเงิน ผลการดำเนินงานทางการเงิน และกระแสเงินสดสำหรับรอบระยะเวลาที่รายงาน และผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว รวมถึงความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนนั้นถูกรวมอยู่ในการวางแผนทางการเงินของกิจการอย่างไร (ดูย่อหน้าที่ 22) และ
 - 15.5 ความยืดหยุ่นของกลยุทธ์ (รวมถึงโมเดลธุรกิจ) ต่อความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนที่มีนัยสำคัญ (ดูย่อหน้าที่ 23 ถึง 24)

ความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืน

- 16 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลที่ช่วยให้ผู้รายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปสามารถเข้าใจถึงความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนที่มีนัยสำคัญ ซึ่งสามารถคาดการณ์ได้อย่างสมเหตุสมผลในผลกระทบต่อโมเดลธุรกิจ กลยุทธ์ และกระแสเงินสด การเข้าถึงแหล่งเงินทุน และต้นทุนของเงินทุนทั้งในระยะสั้น ระยะกลาง หรือระยะยาว กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องดังต่อไปนี้
 - 16.1 คำอธิบายถึงความเสี่ยง โอกาส และรอบเวลาที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนที่มีนัยสำคัญ ซึ่งสามารถคาดการณ์ได้อย่างสมเหตุสมผลในผลกระทบต่อโมเดลธุรกิจ กลยุทธ์ และกระแสเงินสด การเข้าถึงแหล่งเงินทุน และต้นทุนของเงินทุนทั้งในระยะสั้น ระยะกลาง หรือระยะยาว และ

16.2 วิธีการที่ใช้ในการกำหนดกรอบเวลาระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว และวิธีการเหล่านี้
เชื่อมโยงกับขอบเขตการวางแผนเชิงกลยุทธ์และแผนการจัดสรรทุนของกิจการอย่างไร

- 17 ความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนของกิจการที่เกิดจากการพึ่งพาทรัพยากรและผลกระทบต่อทรัพยากร และจากความสัมพันธ์ที่คงไว้ซึ่งอาจได้รับผลกระทบทางบวกหรือทางลบจากผลกระทบและการพึ่งพาเหล่านั้น ตัวอย่างเช่น เมื่อโมเดลธุรกิจของกิจการขึ้นอยู่กับทรัพยากรธรรมชาติ เช่น น้ำ มีแนวโน้มว่าจะส่งผลกระทบต่อเปลี่ยนแปลงคุณภาพ ความพร้อมใช้ และราคาของทรัพยากรนั้น เมื่อกิจกรรมของกิจการส่งผลให้เกิดผลกระทบต่อภายนอก เช่น ชุมชนท้องถิ่น กิจการอาจอยู่ภายใต้กฎระเบียบของรัฐบาลที่เข้มงวดยิ่งขึ้นและอาจได้รับผลที่ตามมาของผลกระทบด้านชื่อเสียง ตัวอย่างเช่น ผลกระทบเชิงลบต่อแบรนด์และต้นทุนการจัดหาที่สูงขึ้น นอกจากนี้ เมื่อคู่ค้าทางธุรกิจของกิจการต้องเผชิญกับความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนที่มีนัยสำคัญ กิจการอาจจะต้องเผชิญกับผลกระทบที่ตามมาด้วย เมื่อผลกระทบจากการพึ่งพา และความสัมพันธ์ดังกล่าวก่อให้เกิดความเสี่ยงหรือโอกาสต่อกิจการสามารถส่งผลกระทบต่อผลการดำเนินงานหรือแนวโน้มของกิจการ สร้างหรือทำลายมูลค่าของกิจการและผลตอบแทนทางการเงินแก่ผู้สนับสนุนทางการเงิน และการประเมินมูลค่าของกิจการโดยผู้ใช้หลัก
- 18 กรอบเวลาระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาวที่อ้างถึงในย่อหน้าที่ 16.1 อาจแตกต่างกันและขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ ซึ่งรวมถึงลักษณะเฉพาะของอุตสาหกรรม เช่น กระแสเงินสดและวงจรของธุรกิจ ระยะเวลาที่คาดว่าจะใช้ในการลงทุน กรอบเวลาที่ผู้รายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปทำการประเมิน และขอบเขตการวางแผนที่มักใช้ในอุตสาหกรรมของกิจการเพื่อการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์
- 19 ในการระบุความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนที่มีนัยสำคัญที่อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ 16 กิจการจะต้องปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 51
- 20 กิจการจะต้องเปิดเผยข้อมูลที่ช่วยให้ผู้รายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปสามารถเข้าใจการประเมินผลกระทบในปัจจุบันและสามารถคาดการณ์ผลกระทบของความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนที่มีนัยสำคัญต่อโมเดลธุรกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กิจการจะต้องเปิดเผย
- 20.1 คำอธิบายของผลกระทบในปัจจุบันและที่คาดการณ์ไว้ของความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนที่มีนัยสำคัญในห่วงโซ่มูลค่า และ
- 20.2 คำอธิบายว่าความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนที่มีนัยสำคัญอยู่ส่วนใดในห่วงโซ่มูลค่าที่ต้องให้ความสนใจ (เช่น พื้นที่ทางภูมิศาสตร์ สิ่งอำนวยความสะดวกหรือประเภทของสินทรัพย์ ปัจจัยนำเข้า ผลผลิต หรือช่องทางการจำหน่าย)

กลยุทธ์และการตัดสินใจ

- 21 กิจการจะต้องเปิดเผยข้อมูลที่ช่วยให้ผู้ใช้รายงานทางการเงินตามวัตถุประสงค์ทั่วไปสามารถเข้าใจถึงผลกระทบของความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนที่มีนัยสำคัญต่อกลยุทธ์และการตัดสินใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กิจการจะต้องเปิดเผย
- 21.1 วิธีการตอบสนองต่อความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนที่มีนัยสำคัญ
 - 21.2 ข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพที่เกี่ยวข้องกับความคืบหน้าของแผนการที่เปิดเผยในรายงานสำหรับงวดก่อน และ
 - 21.3 ผลได้ผลเสียระหว่างความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนได้รับการพิจารณาโดยกิจการ (ตัวอย่างเช่น ในการตัดสินใจเกี่ยวกับที่ตั้งของการดำเนินงานใหม่ ผลได้ผลเสียระหว่างผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมของการดำเนินงานกับโอกาสการจ้างงานในชุมชนนั้น และผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับมูลค่าของกิจการ)

ฐานะการเงิน ผลการดำเนินงานทางการเงิน และกระแสเงินสด

- 22 กิจการจะต้องเปิดเผยข้อมูลที่ช่วยให้ผู้ใช้รายงานทางการเงินตามวัตถุประสงค์ทั่วไปสามารถเข้าใจถึงผลกระทบของความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนที่มีนัยสำคัญต่อฐานะการเงิน ผลการดำเนินงานทางการเงิน และกระแสเงินสดสำหรับรอบระยะเวลาที่รายงาน และผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว รวมถึงวิธีการในการนำความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนไปรวมในการวางแผนทางการเงินของกิจการ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเชิงปริมาณเว้นแต่จะไม่สามารถทำได้ หากกิจการไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลเชิงปริมาณได้ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเชิงคุณภาพ เมื่อมีการเปิดเผยข้อมูลเชิงปริมาณ กิจการสามารถเปิดเผยเป็นจำนวนหรือช่วงของจำนวนได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กิจการต้องเปิดเผยว่า
- 22.1 ความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนที่มีนัยสำคัญส่งผลกระทบต่อฐานะการเงิน ผลการดำเนินงานทางการเงิน และกระแสเงินสดที่รายงานล่าสุดอย่างไร
 - 22.2 ข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 22.1 สำหรับความเสี่ยงที่มีนัยสำคัญที่จะมีการปรับปรุงอย่างมีสาระสำคัญต่อมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์และหนี้สินที่รายงานในงบการเงินภายในปีงบการเงินถัดไป
 - 22.3 กิจการคาดหวังอย่างไรต่อฐานะการเงินที่จะเปลี่ยนแปลงไปเมื่อเวลาผ่านไป โดยพิจารณาจากกลยุทธ์ในการบริหารความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืน ซึ่งสะท้อนถึง
 - 22.3.1 แผนการลงทุนในปัจจุบันและแผนการลงทุนที่ผูกพันไว้แล้ว และผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้นต่อฐานะการเงิน (ตัวอย่างเช่น รายจ่ายในการลงทุน การซื้อกิจการและการจำหน่ายกิจการที่สำคัญ การร่วมทุน การเปลี่ยนแปลงทางธุรกิจ นวัตกรรม พื้นที่ธุรกิจใหม่ และการเลิกใช้สินทรัพย์)
 - 22.3.2 แผนการจัดหาแหล่งเงินทุนเพื่อใช้ในการนำกลยุทธ์ไปปฏิบัติ และ

22.4 กิจการคาดหวังอย่างไรต่อผลการดำเนินงานทางการเงินจะเปลี่ยนแปลงไปเมื่อเวลาผ่านไปโดยพิจารณาจากกลยุทธ์ที่ใช้ในการบริหารความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนที่มีนัยสำคัญ

ความยืดหยุ่น

- 23 กิจการจะต้องเปิดเผยข้อมูลที่ช่วยให้ผู้ใช้งายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปสามารถเข้าใจถึงความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับความเสี่ยงที่ไม่แน่นอนที่เกิดจากความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนที่มีนัยสำคัญ เมื่อมีความเหมาะสมกิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเชิงคุณภาพและการวิเคราะห์เชิงปริมาณของความยืดหยุ่นของกลยุทธ์และกระแสเงินสดที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนที่มีนัยสำคัญ ซึ่งรวมถึงวิธีการวิเคราะห์และกรอบระยะเวลาในการดำเนินการ เพื่อให้ข้อมูลเชิงปริมาณ กิจการสามารถเลือกเปิดเผยเป็นจำนวนหรือช่วงของจำนวนได้
- 24 มาตรฐานการรายงานทางการเงินเกี่ยวกับการเปิดเผยด้านความยั่งยืนฉบับอื่น ๆ จะระบุประเภทของข้อมูลที่กิจการจำเป็นต้องเปิดเผยเกี่ยวกับความยืดหยุ่นต่อลักษณะเฉพาะของความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืน เช่น จะใช้การวิเคราะห์สถานการณ์เมื่อใด

การบริหารความเสี่ยง

- 25 วัตถุประสงค์ในการเปิดเผยข้อมูลทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนในด้านการบริหารความเสี่ยง คือเพื่อให้ผู้ใช้งายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปเข้าใจกระบวนการในการระบุ ประเมิน และจัดการความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืน โดยการเปิดเผยข้อมูลเหล่านี้ต้องทำให้ผู้ใช้งายเงินสามารถประเมินได้ว่ากระบวนการดังกล่าวได้มีการบูรณาการเข้าไปในกระบวนการบริหารความเสี่ยงโดยรวมของกิจการแล้ว และสามารถประเมินลักษณะความเสี่ยงและกระบวนการบริหารความเสี่ยงของกิจการได้
- 26 เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์นี้ กิจการต้องเปิดเผย
- 26.1 กระบวนการที่กิจการใช้ระบุรายการเกี่ยวกับความยั่งยืนต่อไปนี้
- 26.1.1 ความเสี่ยง และ
- 26.1.2 โอกาส
- 26.2 กระบวนการที่กิจการใช้ระบุความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนเพื่อวัตถุประสงค์ในการบริหารความเสี่ยง รวมถึงหากสามารถเปิดเผย ให้กิจการเปิดเผย
- 26.2.1 แนวทางที่กิจการใช้ประเมินความน่าจะเป็นและผลกระทบของความเสี่ยง (เช่น ตัวแปรเชิงคุณภาพ เกณฑ์เชิงปริมาณ หรือเกณฑ์อื่น ๆ)
- 26.2.2 แนวทางที่กิจการใช้จัดลำดับความสำคัญของความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืน เทียบกับความเสี่ยงประเภทอื่น ๆ รวมถึงเครื่องมือในการประเมินความเสี่ยงที่กิจการใช้

- 26.2.3 ปัจจัยที่กิจการใช้ เช่น แหล่งข้อมูล ขอบเขตการดำเนินงานที่ครอบคลุม และรายละเอียดที่ใช้ในสมมติฐาน และ
 - 26.2.4 กิจการมีการเปลี่ยนแปลงกระบวนการหรือไม่เทียบกับงวดระยะเวลาการรายงานก่อนหน้า
 - 26.3 กระบวนการที่กิจการใช้ระบุ ประเมิน และจัดลำดับความสำคัญของโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืน
 - 26.4 กระบวนการที่กิจการใช้ติดตามและจัดการเกี่ยวกับความยั่งยืนต่อไปนี้
 - 26.4.1 ความเสี่ยง รวมถึงนโยบายที่เกี่ยวข้อง
 - 26.4.2 โอกาส รวมถึงนโยบายที่เกี่ยวข้อง
 - 26.5 ขอบเขตและวิธีการที่ใช้ระบุ ประเมิน และจัดการความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนที่ได้บูรณาการอยู่ในกระบวนการจัดการโดยรวมของกิจการ
 - 26.6 ขอบเขตและวิธีการที่ใช้ระบุ ประเมิน และจัดการโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนที่ได้บูรณาการอยู่ในกระบวนการจัดการโดยรวมของกิจการ
- ตัวชี้วัดและเป้าหมาย**
- 27 วัตถุประสงค์ในการเปิดเผยข้อมูลทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนในด้านตัวชี้วัดและเป้าหมาย คือ เพื่อให้ผู้ใช้รายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปเข้าใจว่ากิจการวัดผล ติดตาม และจัดการความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนที่มีนัยสำคัญอย่างไร การเปิดเผยข้อมูลนี้ต้องทำให้ผู้ใช้งานเข้าใจว่ากิจการประเมินผลการดำเนินงานอย่างไร รวมถึงกระบวนการในการบรรลุเป้าหมายที่กำหนด
 - 28 ตัวชี้วัดต้องรวมถึงข้อมูลที่ถูกกำหนดโดยมาตรฐานการรายงานทางการเงินเกี่ยวกับการเปิดเผยด้านความยั่งยืนฉบับอื่น ๆ ตัวชี้วัดที่ถูกกำหนดขึ้นจากแหล่งข้อมูลอื่นตามย่อหน้า 54 และตัวชี้วัดที่ถูกพัฒนาขึ้นโดยกิจการเอง
 - 29 กิจการต้องกำหนดตัวชี้วัดที่ใช้สำหรับกิจกรรมต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับโมเดลธุรกิจ และความสัมพันธ์กับความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืน ทั้งนี้ ในบางกิจการอาจมีกิจกรรมที่หลากหลายจึงต้องใช้ตัวชี้วัดที่สามารถใช้ได้มากกว่าหนึ่งอุตสาหกรรม
 - 30 กิจการต้องเปิดเผยตัวชี้วัดที่ใช้สำหรับจัดการและติดตามความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืน และตัวชี้วัดที่กิจการใช้สำหรับประเมินผลการดำเนินงาน รวมถึงกระบวนการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนด
 - 31 เมื่อตัวชี้วัดถูกพัฒนาขึ้นโดยกิจการเอง กิจการต้องเปิดเผย
 - 31.1 วิธีที่กิจการกำหนดนิยามตัวชี้วัด รวมถึงตัวชี้วัดเป็นคำสมบูรณ์หรือการแสดงความสัมพันธ์กับตัววัดอื่น (เช่น รายได้หรือพื้นที่) และข้อมูลใดบ้างที่ใช้ในการสร้างตัวชี้วัด
 - 31.2 การวัดผลของตัวชี้วัด ถูกสอบทานโดยหน่วยงานภายนอกหรือไม่ ถ้าถูกสอบทาน

สอบทานโดยหน่วยงานภายนอกได้ และ

- 31.3 อธิบายวิธีที่ใช้ในการคำนวณเป้าหมาย และข้อมูลที่นำมาใช้ในการคำนวณ รวมถึงสมมติฐานที่สำคัญ และข้อจำกัดต่าง ๆ สำหรับวิธีดังกล่าว
- 32 กิจการต้องเปิดเผยเป้าหมายที่กิจการใช้ในการประเมินความก้าวหน้าในการบรรลุเป้าหมายเชิงกลยุทธ์ โดยเฉพาะ
- 32.1 ตัวชี้วัดที่ใช้
- 32.2 ช่วงระยะเวลาที่ใช้เป้าหมาย
- 32.3 ระยะเวลาฐานที่กระบวนการถูกประเมิน และ
- 32.4 เป้าหมายหรือความสำเร็จระหว่างกาล
- 33 กิจการต้องเปิดเผย
- 33.1 ผลการดำเนินงานของเป้าหมายที่กิจการเปิดเผย และวิเคราะห์แนวโน้มหรือการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญของผลการดำเนินงาน และ
- 33.2 การปรับปรุงเป้าหมายของกิจการรวมถึงคำอธิบายถึงการปรับปรุงนั้น
- 34 คำนิยาม และการคำนวณตัวชี้วัด รวมถึงตัวชี้วัดที่ใช้กำหนดและติดตามเป้าหมายต้องมีความสม่ำเสมอ หากตัวชี้วัดหรือเป้าหมายมีการเปลี่ยนแปลงหรือเปลี่ยนนิยาม กิจการต้อง
- 34.1 อธิบายความเปลี่ยนแปลง
- 34.2 อธิบายสาเหตุของการเปลี่ยนแปลง รวมถึงเหตุผลว่าตัวชี้วัดที่ถูกนำมาแทนที่จะให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์มากกว่าอย่างไร และ
- 34.3 จัดทำตัวเลขการเปรียบเทียบย้อนหลัง เว้นแต่กรณีที่ไม่สามารถกระทำได้ในทางปฏิบัติ
- 35 กิจการต้องนิยามตัวชี้วัดและเป้าหมายด้วยชื่อและคำอธิบายที่มีความหมาย ชัดเจน แม่นยำ

คุณสมบัติทั่วไป

- 36 เพื่อให้ข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับความยั่งยืนเป็นประโยชน์ ข้อมูลนั้นต้องเกี่ยวข้องกับ การตัดสินใจ และเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมถึงสิ่งที่ตั้งใจจะสื่อสาร สิ่งเหล่านี้ คือลักษณะเชิงคุณภาพพื้นฐาน ความเป็นประโยชน์จะเพิ่มขึ้นหากข้อมูลนั้นสามารถเปรียบเทียบกันได้ (comparable) สามารถพิสูจน์ยืนยันได้ (verifiable) ทันเวลา (timely) และสามารถเข้าใจได้ (understandable) ภาคผนวก ค แสดงการกำหนดลักษณะของข้อมูลที่เป็นประโยชน์
- กิจการที่เสนอรายงาน
- 37 การเปิดเผยข้อมูลทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนของกิจการต้องเปิดเผยโดยหน่วยงานเดียวกันกับที่รายงานงบการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป เช่น ถ้ากิจการที่เสนอรายงานเป็นกลุ่ม งบการเงินรวมจะถูกใช้สำหรับบริษัทใหญ่และบริษัทย่อย ดังนั้นการเปิดเผยข้อมูล

ทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนของกิจการต้องทำให้ผู้ใช้รายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปสามารถประเมินมูลค่าของกิจการของทั้งบริษัทใหญ่และบริษัทย่อย

- 38 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืน
- 39 เมื่อมีการกำหนดสกุลเงินเป็นหน่วยวัด กิจการจะต้องใช้สกุลเงินที่นำเสนอในงบการเงิน
- 40 ในย่อหน้าที่ 2 กำหนดให้กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลที่มีสาระสำคัญทั้งหมดที่เกี่ยวกับความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนที่กิจการเผชิญ ความเสี่ยงและโอกาสเหล่านี้เกี่ยวข้องกับกิจกรรม ปฏิสัมพันธ์ และความสัมพันธ์และการใช้ทรัพยากรตลอดห่วงโซ่คุณค่า เช่น
- 40.1 แนวปฏิบัติของการจ้างงานและของผู้ขาย การสูญเสียที่เกี่ยวข้องกับบรรจุภัณฑ์ของสินค้าที่ขาย หรือเหตุการณ์ที่ทำให้ห่วงโซ่อุปทานหยุดชะงัก
- 40.2 สินทรัพย์ที่กิจการควบคุม (เช่น สินทรัพย์ที่ใช้ในการผลิตซึ่งใช้น้ำอันเป็นทรัพยากรที่ใช้แล้วหมดไป)
- 40.3 การลงทุนที่กิจการควบคุม รวมถึงการลงทุนในบริษัทร่วมและการร่วมค้า (เช่น การจัดหาเงินทุนสำหรับกิจกรรมการปล่อยก๊าซเรือนกระจกผ่านการร่วมค้า) และ
- 40.4 แหล่งเงินทุน
- 41 มาตรฐานการรายงานทางการเงินเกี่ยวกับการเปิดเผยด้านความยั่งยืนฉบับอื่น ๆ จะระบุวิธีที่กิจการต้องเปิดเผยหรือวัดความมีสาระสำคัญของความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนที่มีนัยสำคัญ รวมถึงความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับบริษัทร่วม การร่วมค้า และการลงทุนทางการเงินอื่น ๆ และที่เกี่ยวข้องกับห่วงโซ่คุณค่าของกิจการ
- ข้อมูลที่เชื่อมโยงกัน**
- 42 กิจการต้องให้ข้อมูลที่ช่วยให้ผู้ใช้รายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปสามารถประเมินความเชื่อมโยงระหว่างความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนต่าง ๆ และประเมินได้ว่าข้อมูลที่เกี่ยวกับความเสี่ยงและโอกาสเหล่านี้เชื่อมโยงกับข้อมูลในงบการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปอย่างไร
- 43 กิจการต้องอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลต่าง ๆ ซึ่งอาจต้องมีการเชื่อมโยงข้อมูลเชิงบรรยายเกี่ยวกับการกำกับดูแลกลยุทธ์ และการบริหารความเสี่ยงกับตัวชี้วัดและเป้าหมายที่เกี่ยวข้อง ตัวอย่างเช่น เพื่อให้ผู้ใช้รายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปสามารถประเมินความเชื่อมโยงของข้อมูลได้ กิจการอาจต้องอธิบายผลกระทบ หรือผลที่อาจเป็นไปได้จากกลยุทธ์ของกิจการต่องบการเงิน หรือแผนทางการเงิน หรือในตัวชี้วัดและเป้าหมายที่ใช้ในการวัดผลความคืบหน้าเทียบกับผลการปฏิบัติงาน นอกจากนี้ กิจการอาจต้องอธิบายว่าการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงภายในห่วงโซ่อุปทานของกิจการสามารถขยาย เปลี่ยนแปลง หรือลดความเสี่ยงและ

โอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนที่มีนัยสำคัญได้อย่างไร กิจกรรมอาจต้องเชื่อมโยงข้อมูลนี้กับผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้น หรือเกิดขึ้นจริงกับต้นทุนการผลิต การตอบสนองเชิงกลยุทธ์เพื่อลดความเสี่ยงดังกล่าว และการลงทุนในสินทรัพย์ใหม่ที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลนี้อาจจำเป็นต้องเชื่อมโยงกับข้อมูลในงบการเงินและกับตัวชี้วัดและเป้าหมายเฉพาะ ข้อมูลที่อธิบายถึงความเชื่อมโยงกันจะต้องชัดเจนและกระชับ

44 ตัวอย่างข้อมูลที่เชื่อมโยงกัน ดังนี้

44.1 คำอธิบายเรื่องผลกระทบต่างๆ ของความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืน และกลยุทธ์ของกิจการ และตัวชี้วัดและเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับฐานะการเงิน ผลการดำเนินงานทางการเงิน และกระแสเงินสดในระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว ตัวอย่างเช่น กิจการอาจเผชิญกับความต้องการผลิตภัณฑ์ที่ลดลงเนื่องจากผู้บริโภคต้องการทางเลือกอื่น ๆ ที่มีคาร์บอนต่ำมากกว่า กิจการอาจจำเป็นต้องอธิบายว่าบริษัทมีกลยุทธ์ตอบสนองต่อความต้องการนั้นอย่างไร เช่น การปิดโรงงานหลัก จะส่งผลกระทบต่อแรงงานและชุมชน เช่นเดียวกันกับผลกระทบของการหยุดดำเนินงานจะส่งผลต่ออายุการใช้งานของสินทรัพย์ และการประเมินการด้อยค่า

44.2 คำอธิบายของทางเลือกต่างๆ ที่เป็นไปได้ที่ถูกประเมิน เมื่อกิจการประเมินความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืน และผลที่จะตามมาของการตัดสินใจเพื่อจัดการกับความเสี่ยงและโอกาสเหล่านั้น รวมถึงผลได้ผลเสียที่ได้รับการพิจารณา ตามรายละเอียดในย่อหน้าที่ 21.3 ตัวอย่างเช่น กิจการอาจจำเป็นต้องอธิบายว่า การตัดสินใจปรับโครงสร้างการดำเนินงานเพื่อตอบสนองต่อความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืน อาจส่งผลสืบเนื่องต่อขนาดและองค์ประกอบของแรงงานของกิจการในอนาคตอย่างไร

การนำเสนอโดยถูกต้องตามที่ควร

45 การเปิดเผยข้อมูลทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนที่ครบถ้วนต้องนำเสนอความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนของกิจการที่ต้องเผชิญโดยถูกต้องตามที่ควร การนำเสนอโดยถูกต้องตามที่ควรจำเป็นต้องแสดงให้เห็นถึงความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนอย่างเที่ยงธรรม ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ใน (ร่าง) มาตรฐานฉบับนี้

46 การนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินเกี่ยวกับการเปิดเผยด้านความยั่งยืนมาใช้พร้อมกับการเปิดเผยเพิ่มเติมเมื่อมีความจำเป็น ให้สันนิษฐานว่า จะส่งผลให้เกิดการเปิดเผยข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับความยั่งยืนที่บรรลุการนำเสนอโดยถูกต้องตามที่ควร

47 การนำเสนอโดยถูกต้องตามที่ควรทำให้กิจการจำเป็นต้อง

47.1 เปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ เป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม สามารถเปรียบเทียบกันได้ สามารถพิสูจน์ยืนยันได้ ทันเวลา และสามารถเข้าใจได้ และ

47.2 ให้เปิดเผยเพิ่มเติมเมื่อการปฏิบัติตามข้อกำหนดที่เฉพาะเจาะจงในมาตรฐานการรายงานทางการเงินเกี่ยวกับการเปิดเผยด้านความยั่งยืนไม่เพียงพอที่จะทำให้ผู้ใช้รายงาน

ทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปสามารถประเมินถึงผลกระทบของความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนต่อมูลค่าของกิจการได้

48 หลังจากที่กิจการได้พิจารณาข้อเท็จจริง และสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องทั้งหมดแล้ว เมื่อกิจการใช้ (ร่าง) มาตรฐานฉบับนี้ และมาตรฐานการรายงานทางการเงินเกี่ยวกับการเปิดเผยด้านความยั่งยืน ฉบับอื่น ๆ หลังจากที่ได้พิจารณาข้อเท็จจริงและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องทั้งหมดแล้ว กิจการต้องตัดสินใจว่า จะรวบรวมข้อมูลในการเปิดเผยข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับความยั่งยืนอย่างไร กิจการต้องไม่ลดความสามารถในการเข้าใจถึงการเปิดเผยข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับความยั่งยืนโดยการปิดบังข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญด้วยข้อมูลที่ไม่เป็นสาระสำคัญ หรือโดยการรวมรายการที่มีสาระสำคัญที่ไม่คล้ายคลึงกัน

49 ข้อมูลจะต้องไม่ถูกรวมเข้าด้วยกัน หากการทำเช่นนั้นจะบดบังข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญ การรวมและการแบ่งแยกของข้อมูลจะขึ้นอยู่กับลักษณะของความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืน ข้อมูลจะถูกรวมเข้าด้วยกันเมื่อมีลักษณะร่วมกัน และข้อมูลจะถูกแยกกันเมื่อไม่ได้มีลักษณะร่วมกัน ข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนอาจจำเป็นต้องถูกแยกออกจากกัน เช่น ตามที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ หรือเมื่อพิจารณาถึงสภาพแวดล้อมทางภูมิรัฐศาสตร์ ตัวอย่างเช่น เพื่อให้แน่ใจว่าข้อมูลที่มีสาระสำคัญจะไม่ถูกปิดบัง กิจการอาจต้องแยกการเปิดเผยเกี่ยวกับการใช้น้ำเพื่อแยกแยะระหว่างน้ำที่ดึงมาจากแหล่งที่อุดมสมบูรณ์และน้ำที่ดึงมาจากแหล่งที่ไม่อุดมสมบูรณ์ เป็นต้น

การระบุความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืน และการเปิดเผยข้อมูล

50 (ร่าง) มาตรฐานฉบับนี้กำหนดให้กิจการเปิดเผยข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญเกี่ยวกับความเสี่ยงและที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนที่มีนัยสำคัญทั้งหมดที่กิจการเผชิญ (ดูย่อหน้าที่ 2)

51 เพื่อระบุความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนเกี่ยวกับข้อมูลที่คาดการณ์ได้อย่างสมเหตุสมผลว่าข้อมูลนั้นจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจที่ผู้ใช้งารายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปกระทำบนพื้นฐานของข้อมูลนั้น กิจการต้องอ้างอิงถึงมาตรฐานการรายงานทางการเงินเกี่ยวกับการเปิดเผยด้านความยั่งยืนรวมถึงระบุหัวข้อการเปิดเผยข้อมูล นอกเหนือจากมาตรฐานการรายงานทางการเงินเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลด้านความยั่งยืน กิจการต้องพิจารณา:

51.1 หัวข้อการเปิดเผยข้อมูลในมาตรฐานการบัญชีเพื่อความยั่งยืน (SASB Standards) ที่ใช้ในอุตสาหกรรม

51.2 แนวปฏิบัติที่ไม่ได้บังคับของคณะกรรมการมาตรฐานด้านความยั่งยืนระหว่างประเทศ (ISSB) (เช่น แนวทางการประยุกต์ใช้ CDSB Framework สำหรับการเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับน้ำ และความหลากหลายทางชีวภาพ)

51.3 ประกาศล่าสุดของหน่วยงานต่าง ๆ ที่กำหนดมาตรฐานอื่น ๆ ซึ่งข้อกำหนดได้รับการออกแบบมาเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ใช้งารายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป และ

51.4 ความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนที่ระบุโดยกิจการที่ดำเนินงานในอุตสาหกรรม

หรือภูมิศาสตร์เดียวกัน

- 52 ในการระบุการเปิดเผยข้อมูล รวมถึงตัวชี้วัดเกี่ยวกับความเสี่ยงหรือโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนที่มีนัยสำคัญ กิจการต้องอ้างอิงถึงมาตรฐานการรายงานทางการเงินเกี่ยวกับการเปิดเผยด้านความยั่งยืนที่เกี่ยวข้อง
- 53 ในกรณีที่ไม่มีมาตรฐานการรายงานทางการเงินเกี่ยวกับการเปิดเผยด้านความยั่งยืนที่ใช้เฉพาะกับความเสี่ยงหรือโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืน ผู้บริหารต้องใช้วิจารณญาณในการระบุการเปิดเผยที่
- 53.1 เกี่ยวข้องกับความต้องการในการตัดสินใจของผู้ใช้การรายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป
- 53.2 เป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของความเสี่ยงและโอกาสของกิจการที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงหรือโอกาสเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืน และ
- 53.3 เป็นกลาง
- 54 เพื่อไม่ให้ขัดแย้งกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลด้านความยั่งยืน การใช้วิจารณญาณที่อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ 53 ฝ่ายบริหารต้องพิจารณาตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อการเปิดเผยข้อมูลที่มีอยู่ในมาตรฐานการบัญชีเพื่อความยั่งยืน (SASB Standards) ที่ใช้ในอุตสาหกรรม แนวปฏิบัติที่ไม่ได้บังคับของคณะกรรมการมาตรฐานด้านความยั่งยืนระหว่างประเทศ (เช่น แนวทางการประยุกต์ใช้ CDSB Framework สำหรับการเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับน้ำและความหลากหลายทางชีวภาพ) ประกาศล่าสุดของหน่วยงานต่างๆ ที่กำหนดมาตรฐานอื่นๆ ซึ่งข้อกำหนดได้รับการออกแบบมาเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ใช้การรายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป และตัวชี้วัดที่ใช้โดยกิจการในอุตสาหกรรมหรือภูมิศาสตร์เดียวกัน
- 55 กิจการจะต้องเปิดเผยเกี่ยวกับอุตสาหกรรม หรืออุตสาหกรรมที่ระบุไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงินเกี่ยวกับการเปิดเผยด้านความยั่งยืน หรือมาตรฐานการบัญชีเพื่อความยั่งยืน (SASB Standards) ที่ใช้ในอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง ซึ่งใช้เมื่อระบุการเปิดเผยเกี่ยวกับความเสี่ยงหรือโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนที่มีนัยสำคัญ

ความมีสาระสำคัญ

- 56 ข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับความยั่งยืนเป็นเนื้อหาที่มีสาระสำคัญ หากข้อมูลนั้นถูกละเว้น ถูกบิดเบือน หรือถูกปิดบัง ข้อมูลนั้นอาจถูกคาดหวังอย่างสมเหตุสมผลว่า จะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจที่ผู้ใช้หลักของการรายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปใช้ตัดสินใจบนพื้นฐานของการรายงานนั้น ซึ่งให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจการที่เสนอรายงานโดยเฉพาะ
- 57 ข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับความยั่งยืนที่มีสาระสำคัญให้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับปัจจัยต่างๆ ที่อาจคาดหมายได้อย่างสมเหตุสมผลว่า จะมีอิทธิพลต่อการประเมินมูลค่าของกิจการของ

ผู้ใช้หลัก ข้อมูลนั้นเกี่ยวข้องกับกิจกรรม ปฏิสัมพันธ์ และความสัมพันธ์ และการใช้ทรัพยากรตลอดห่วงโซ่คุณค่าของกิจการ หากข้อมูลดังกล่าวสามารถมีอิทธิพลต่อผู้ใช้หลักที่ใช้ประเมินมูลค่าของกิจการ ซึ่งอาจรวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนโดยมีความน่าจะเป็นต่ำ และผลลัพธ์ที่มีผลกระทบสูง

- 58 ความมีสาระสำคัญ คือความเกี่ยวข้องเฉพาะของแต่ละกิจการ โดยพิจารณาจากลักษณะ หรือขนาด หรือทั้งสองอย่างของรายการที่เกี่ยวข้องกับข้อมูล ในบริบทของการรายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปของกิจการ (ร่าง) มาตรฐานฉบับนี้ ไม่ได้ระบุเกณฑ์ใดๆ เป็นการเฉพาะสำหรับความมีสาระสำคัญ หรือกำหนดล่วงหน้าว่าสิ่งใดจะเป็นสาระสำคัญในสถานการณ์เฉพาะต่างๆ
- 59 กิจการจะต้องใช้วิจารณญาณในการระบุข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับความยั่งยืนที่มีสาระสำคัญ การใช้วิจารณญาณในการพิจารณาความมีสาระสำคัญควรจะได้รับการประเมินใหม่ในแต่ละวันที่รายงานเพื่อคำนึงถึงสถานการณ์และสมมติฐานที่เปลี่ยนแปลงไป
- 60 กิจการไม่จำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลที่เฉพาะเจาะจง ซึ่งอาจกำหนดโดยมาตรฐานการรายงานทางการเงินเกี่ยวกับการเปิดเผยด้านความยั่งยืน หากข้อมูลที่เกิดจากการเปิดเผยนั้นไม่มีสาระสำคัญ การปฏิบัตินี้ใช้ในกรณีที่ถึงแม้ว่ามาตรฐานการรายงานทางการเงินเกี่ยวกับการเปิดเผยด้านความยั่งยืนจะมีรายการข้อกำหนดเฉพาะหรืออธิบายว่าเป็นข้อกำหนดเป็นขั้นต่ำไว้
- 61 กิจการต้องพิจารณาด้วยว่า จะเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมหรือไม่ เมื่อการปฏิบัติตามข้อกำหนดเฉพาะในมาตรฐานการรายงานทางการเงินเกี่ยวกับการเปิดเผยด้านความยั่งยืนไม่เพียงพอที่จะทำให้ผู้ใช้การรายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปประเมินผลกระทบต่อมูลค่าของกิจการของความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนของกิจการที่กิจการเผชิญ
- 62 กิจการไม่จำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลที่กำหนดโดยมาตรฐานการรายงานทางการเงินเกี่ยวกับการเปิดเผยด้านความยั่งยืนหากกฎหมายหรือข้อบังคับในท้องถิ่นไม่อนุญาตให้กิจการเปิดเผยข้อมูลนั้น หากกิจการละเว้นข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญด้วยเหตุผลดังกล่าว กิจการต้องระบุประเภทของข้อมูลที่ไม่เปิดเผยและอธิบายที่มาของข้อจำกัด

ข้อมูลเปรียบเทียบ

- 63 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเปรียบเทียบกับผลการดำเนินงานในช่วงระยะเวลาเดียวกัน การเปิดเผยข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับความยั่งยืนนอกเหนือจากการรายงานเชิงปริมาณแล้ว ต้องมีการบรรยาย และอธิบายในเชิงคุณภาพด้วย
- 64 การเปิดเผยข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับความยั่งยืนต้องสะท้อนถึงศักยภาพในการดำเนินธุรกิจที่เป็นปัจจุบัน หากข้อมูลที่เปิดเผยมีความแตกต่างจากข้อมูลที่เคยเปิดเผยก่อนหน้านี้ต้องเปิดเผยดังนี้
- 64.1 ผลต่างระหว่าง ข้อมูลที่เคยเปิดเผยในงวดก่อน กับ ข้อมูลที่ได้รับการปรับปรุงแล้วในงวดใหม่
- 64.2 เหตุผลที่มีการปรับปรุง/แก้ไข

- 65 บางครั้งเป็นไปไม่ได้ที่จะใช้ข้อมูลที่ได้ปรับปรุงเปรียบเทียบในช่วงก่อนหน้า ตัวอย่างเช่น ข้อมูลที่เก็บก่อนหน้าไม่ตรงตามนิยามของข้อมูลปัจจุบัน การใช้ข้อมูลที่ได้ปรับปรุงแล้วจะไม่สามารถเปรียบเทียบกันได้ อย่างไรก็ตาม กิจการต้องอธิบาย และเปิดเผยข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้อง

ความถี่ของการรายงาน

- 66 กิจการต้องรายงานการเปิดเผยข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับความยั่งยืนพร้อมกับงบการเงินที่เกี่ยวข้อง และการเปิดเผยข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับความยั่งยืนนั้นต้องอยู่ในรอบระยะเวลา รายงานช่วงเดียวกันกับงบการเงิน

- 67 หากกิจการเปลี่ยนแปลงจุดสิ้นสุดของรอบระยะเวลารายงาน และการเปิดเผยข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับความยั่งยืนเป็นระยะเวลานานกว่าหรือน้อยกว่า 12 เดือน กิจการต้องเปิดเผย ดังนี้

67.1 ระยะเวลาที่ครอบคลุมการเปิดเผยข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับความยั่งยืน

67.2 เหตุผลในการใช้ระยะเวลาดังกล่าวขึ้นหรือลดลง

67.3 ข้อเท็จจริงของข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับความยั่งยืนที่ไม่สามารถเปรียบเทียบกันได้ทั้งหมด

- 68 โดยปกติ กิจการจัดทำกรเปิดเผยข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับความยั่งยืนเป็นระยะเวลา 12 เดือน อย่างไรก็ตาม ด้วยเหตุผลในทางปฏิบัติบางกิจการต้องการรายงานเป็นระยะเวลา 52 สัปดาห์ (ร่าง) มาตรฐานฉบับนี้ไม่ได้กีดกันการปฏิบัติดังกล่าว

- 69 (ร่าง) มาตรฐานฉบับนี้ไม่ได้กำหนดให้กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับความยั่งยืนระหว่างกาล และต้องเปิดเผยในความถี่เท่าใด หรือหลังจากสิ้นสุดระยะเวลาว่างระหว่างกาล ช่วงใด อย่างไรก็ตาม รัฐบาล หน่วยงานกำกับดูแลหลักทรัพย์ ตลาดหลักทรัพย์ และหน่วยงาน บัญชี อาจกำหนดให้หน่วยงานที่มีตราสารหนี้ หรือ ตราสารทุนมีการซื้อขายต่อสาธารณะ เผยแพร่ รายงานระหว่างกาล ย่อหน้าที่ 70 ใช้สำหรับกิจการที่ถูกกำหนดหรือเลือกที่จะเผยแพร่ข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับความยั่งยืนระหว่างกาลตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินเกี่ยวกับการเปิดเผยด้านความยั่งยืน

- 70 เพื่อประสิทธิภาพในการรายงาน เพื่อประหยัดเวลาและต้นทุน และเพื่อหลีกเลี่ยงไม่ให้ข้อมูลที่ รายงานก่อนหน้านี้น่าเชื่อถือ กิจการอาจจำเป็นต้อง หรือเลือกที่จะให้ข้อมูลสำคัญ โดยชุดข้อมูลอาจ น้อยกว่าที่ระบุไว้ในกรเปิดเผยประจำปี การเปิดเผยข้อมูลระหว่างกาลนี้มีขึ้นเพื่อให้ข้อมูลล่าสุด เกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับความยั่งยืนประจำปีมีความสมบูรณ์ การเปิดเผย เหล่านี้มุ่งเน้นไปที่ข้อมูล เหตุการณ์ และสถานการณ์ใหม่ และไม่ทำซ้ำข้อมูลที่รายงานก่อนหน้านี้นี้ แม้ว่าข้อมูลที่ให้ไว้ในกรเปิดเผยข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับความยั่งยืนระหว่างกาลอาจเป็นข้อมูล โดยสรุปมากกว่าการเปิดเผยประจำปี แต่หน่วยงานไม่ได้ห้ามหรือกีดกันไม่ให้เผยแพร่ชุด การเปิดเผยข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับความยั่งยืนทั้งชุดตามที่อธิบายไว้ใน (ร่าง) มาตรฐานฉบับนี้

- 71 ข้อมูลเกี่ยวกับธุรกรรม เหตุการณ์ และเงื่อนไขอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นหลังจากสิ้นสุดรอบระยะเวลา รายงาน หรือก่อนวันที่เปิดเผยข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับความยั่งยืน ต้องเปิดเผยหากเป็นข้อมูลที่

มีผลต่อการตัดสินใจของผู้ใช้การรายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป

สถานที่ของข้อมูล

- 72 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลที่กำหนดโดยมาตรฐานการรายงานทางการเงินเกี่ยวกับการเปิดเผยด้านความยั่งยืนซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการรายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป
- 73 ภายใต้ข้อบังคับหรือข้อกำหนดที่ใช้กับกิจการ ในการรายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป การเปิดเผยข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับความยั่งยืนมีอยู่ในหลายแห่งที่เป็นไปได้ การเปิดเผยข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับความยั่งยืนอาจรวมอยู่ในคำอธิบายของฝ่ายบริหารของกิจการ ความเห็นของผู้บริหารจะช่วยเสริมงบการเงินของกิจการ โดยให้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพทางการเงินและฐานะการเงินของกิจการ และปัจจัยที่อาจส่งผลกระทบต่อความสามารถของกิจการในการสร้างมูลค่าและสร้างกระแสเงินสด ซึ่งความเห็นของผู้บริหารสามารถรวมไว้ในรายงานภายใต้หัวข้อต่าง ๆ ได้ เช่น การอภิปรายและการวิเคราะห์ของฝ่ายบริหาร การตรวจสอบการปฏิบัติงานและการเงิน รายงานแบบบูรณาการ และรายงานเชิงกลยุทธ์ เป็นต้น
- 74 กิจการอาจเปิดเผยข้อมูลที่กำหนดโดยมาตรฐานการรายงานทางการเงินเกี่ยวกับการเปิดเผยด้านความยั่งยืนในตำแหน่งเดียวกับข้อมูลที่เปิดเผยเพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดอื่น ๆ เช่น ข้อมูลที่กำหนดโดยหน่วยงานกำกับดูแลกิจการต้องมั่นใจว่าการเปิดเผยข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับความยั่งยืนนั้น สามารถระบุได้อย่างชัดเจน และไม่ถูกบดบังด้วยข้อมูลเพิ่มเติมอื่น ๆ
- 75 ข้อมูลที่กำหนดโดยมาตรฐานการรายงานทางการเงินเกี่ยวกับการเปิดเผยด้านความยั่งยืนสามารถอ้างอิงระหว่างกันกับเอกสารอื่นได้ โดยมีเงื่อนไขว่าข้อมูลนั้นสามารถใช้ได้กับผู้ใช้งานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปในข้อกำหนดและในเวลาเดียวกันกับข้อมูลที่มีการอ้างอิงระหว่างกันนั้น ตัวอย่างเช่น ข้อมูลที่กำหนดโดยมาตรฐานการรายงานทางการเงินเกี่ยวกับการเปิดเผยด้านความยั่งยืนสามารถเปิดเผยในงบการเงินที่เกี่ยวข้องได้ อย่างไรก็ตาม การอ้างอิงระหว่างกันกับเอกสารอื่นต้องไม่ทำให้การเปิดเผยข้อมูลมีความคลาดเคลื่อน หรือสร้างความเข้าใจที่ลดลง
- 76 ข้อมูลที่มีสาระสำคัญที่รวมอยู่ในการอ้างอิงระหว่างกันเป็นส่วนหนึ่งของข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับความยั่งยืนที่ครบถ้วนซึ่งต้องเป็นไปตามข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงินเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลด้านความยั่งยืน ตัวอย่างเช่น ข้อมูลต้องมีความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ เป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม สามารถเปรียบเทียบกันได้ สามารถพิสูจน์ยืนยันได้ ทันเวลา และสามารถเข้าใจได้ หน่วยงานหรือบุคคลที่อนุมัติการรายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปมีหน้าที่รับผิดชอบการอ้างอิงระหว่างกันเช่นเดียวกับข้อมูลที่รวมอยู่โดยตรง
- 77 หากข้อมูลที่กำหนดโดยมาตรฐานการรายงานทางการเงินเกี่ยวกับการเปิดเผยด้านความยั่งยืนอยู่ในข้อมูลที่อ้างถึงในแหล่งอื่น
- 77.1 การรายงานทางการเงินต้องระบุตำแหน่งของข้อมูลนั้น และอธิบายวิธีการเข้าถึงข้อมูล
- 77.2 การอ้างอิงระหว่างกันต้องเป็นระบุตำแหน่งของข้อมูลอย่างแม่นยำ

- 78 เมื่อมาตรฐานการรายงานทางการเงินเกี่ยวกับการเปิดเผยด้านความยั่งยืนกำหนดให้มีการเปิดเผยข้อมูลทั่วไป กิจการต้องหลีกเลี่ยงการเสนอข้อมูลซ้ำโดยไม่จำเป็น ตัวอย่างเช่น เมื่อการกำกับดูแลความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนได้รับการจัดการในภาพรวม ควรเปิดเผยข้อมูลการบริหารความเสี่ยงในลักษณะบูรณาการแทนการเปิดเผยข้อมูลแต่ละความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนที่มีนัยสำคัญแยกจากกัน
- แหล่งของการประมาณการและความไม่แน่นอนของผลลัพธ์
- 79 เมื่อตัวชี้วัดไม่สามารถวัดผลเชิงปริมาณได้โดยตรง และทำได้เพียงการประมาณการ ส่งผลให้เกิดความไม่แน่นอนของผลลัพธ์ อย่างไรก็ดี การใช้การประมาณการที่สมเหตุสมผลเป็นส่วนสำคัญในการจัดทำตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืน และไม่ทำให้ข้อมูลมีประโยชน์ลดลง หากมีการอธิบายข้อมูลที่เกี่ยวข้องรวมถึงการอธิบายการประมาณอย่างถูกต้อง กิจการต้องระบุตัวชี้วัดที่เปิดเผยที่อาจมีความไม่แน่นอนของการประมาณการโดยเฉพาะส่วนที่มีนัยสำคัญ โดยการเปิดเผยแหล่งที่มา และลักษณะของความไม่แน่นอนของการประมาณการ และปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความไม่แน่นอน
- 80 การเปิดเผยข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับความยั่งยืนรวมถึงข้อมูลทางการเงิน และข้อสมมติฐานต่าง ๆ เช่น ข้อมูลทางการเงิน และข้อสมมติ ต้องสอดคล้องกับข้อมูลทางการเงิน และข้อสมมติในงบการเงินของกิจการด้วยเท่าที่เป็นไปได้
- 81 มาตรฐานการรายงานทางการเงินเกี่ยวกับการเปิดเผยด้านความยั่งยืนบางฉบับกำหนดให้มีการเปิดเผยข้อมูล เช่น คำอธิบายเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอนาคตซึ่งอาจมีความไม่แน่นอนของผลลัพธ์ ดังนั้น การตัดสินใจว่าข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอนาคตที่เป็นไปได้นั้นมีสาระสำคัญหรือไม่ ต้องพิจารณา
- 81.1 ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นของเหตุการณ์ที่ส่งผลต่อมูลค่า ช่วงเวลา และความแน่นอนของกระแสเงินสดในอนาคตของกิจการ ซึ่งรวมถึงในระยะยาว (ผลลัพธ์ที่เป็นไปได้) และ
- 81.2 ช่วงของผลลัพธ์ที่เป็นไปได้ทั้งหมด และความน่าจะเป็นของผลลัพธ์ที่เป็นไปได้ภายในช่วงนั้น
- 82 เมื่อพิจารณาผลลัพธ์ที่เป็นไปได้ กิจการต้องพิจารณาข้อเท็จจริง และสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด รวมถึงพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับความน่าจะเป็นทั้งที่เป็นไปได้น้อยจนถึงผลกระทบมาก ซึ่งอาจกลายเป็นสาระสำคัญ ตัวอย่างเช่น กิจการอาจเผชิญกับความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนหลายประการ ซึ่งแต่ละประการอาจทำให้เกิดผลกระทบต่อห่วงโซ่อุปทานของกิจการ ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งที่มาของความเสี่ยงแต่ละแหล่งอาจไม่มีความสำคัญหากโอกาสในการเกิดน้อย อย่างไรก็ตาม ข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยงโดยรวม ความเสี่ยงของการหยุดชะงักของห่วงโซ่อุปทานจากทุกแหล่งอาจมีสาระสำคัญได้
- 83 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสมมติฐานที่ใช้ และแหล่งที่มาของความไม่แน่นอนที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับการคาดการณ์ข้อมูลที่จะเปิดเผย รวมถึงผลกระทบที่เป็นไปได้ของความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืน เมื่อมีความไม่แน่นอนของผลลัพธ์ที่มีนัยสำคัญ

ข้อผิดพลาด

- 84 กิจการต้องแก้ไขข้อผิดพลาดที่มีสาระสำคัญของงวดก่อนโดยปรับย้อนจำนวนที่แสดงเป็นข้อมูลเปรียบเทียบที่เปิดเผยในงวดก่อน เว้นแต่การทำเช่นนั้นไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติ
- 85 ข้อผิดพลาดงวดก่อน คือ การละเว้นหรือการรายงานที่ขัดต่อข้อเท็จจริงในการเปิดเผยข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับความยั่งยืนของกิจการในงวดใดงวดหนึ่งหรือหลายๆ งวดก่อนก็ตาม อันเกิดจากความล้มเหลวในการใช้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือหรือการใช้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือในทางที่ผิด ซึ่งข้อมูลดังกล่าว
- 85.1 มีอยู่ในการรายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปของงวดก่อนที่ได้รับอนุมัติให้ออกและ
- 85.2 สามารถคาดการณ์ได้อย่างสมเหตุสมผลว่าสามารถหาข้อมูลได้ และนำมาใช้ในการจัดทำข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับความยั่งยืน
- 86 ข้อผิดพลาดดังกล่าวรวมถึงผลกระทบจากการคำนวณ ความผิดพลาดจากการใช้คำนิยามสำหรับตัวชี้วัดและเป้าหมาย การมองข้ามหรือการตีความข้อเท็จจริงผิดพลาดและการทุจริต
- 87 กิจการอาจพบข้อผิดพลาดของงวดปัจจุบันและแก้ไขทันก่อนที่การรายงานการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปจะได้รับอนุมัติให้เผยแพร่ อย่างไรก็ตาม ในบางครั้ง กิจการอาจพบข้อผิดพลาดที่มีสาระสำคัญของงวดปัจจุบันในงวดถัดไป
- 88 หากในทางปฏิบัติ กิจการไม่สามารถระบุผลกระทบที่เกิดจากข้อผิดพลาดของงวดก่อนที่ได้นำเสนอก่อนหน้านี้ กิจการต้องแก้ไขข้อผิดพลาดโดยปรับปรุงข้อมูลที่นำมาแสดงเป็นข้อมูลเปรียบเทียบนับจากวันแรกสุดที่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติ
- 89 การแก้ไขข้อผิดพลาดแตกต่างจากการเปลี่ยนแปลงประมาณการ โดยการประมาณการมีลักษณะเป็นการประมาณการที่อาจต้องมีการทบทวนเมื่อกิจการได้รับข้อมูลเพิ่มเติม
- 90 หากกิจการระบุข้อผิดพลาดที่มีสาระสำคัญในการเปิดเผยข้อมูลการเงินเกี่ยวกับความยั่งยืนในงวดก่อน กิจการต้องเปิดเผย
- 90.1 ลักษณะข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นในงวดก่อน
- 90.2 จำนวนของรายการปรับปรุงเท่าที่สามารถปฏิบัติได้สำหรับแต่ละงวดที่มีการเปิดเผย และ
- 90.3 หากในทางปฏิบัติ กิจการไม่สามารถการแก้ไขข้อผิดพลาด กิจการต้องเปิดเผยสถานการณ์ที่นำไปสู่การเกิดขึ้นของเงื่อนไขดังกล่าวและรายละเอียดว่ากิจการแก้ไขข้อผิดพลาดเมื่อใดและอย่างไร

ข้อความที่ระบุเกี่ยวกับการถือปฏิบัติ

- 91 การเปิดเผยข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับความยั่งยืนที่จัดทำขึ้น มาตรฐานการรายงานทางการเงินเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลด้านความยั่งยืน ต้องเปิดเผยถึงการถือปฏิบัติตามมาตรฐานดังกล่าว

อย่างชัดเจนโดยไม่มีเงื่อนไข

- 92 ย่อหน้าที่ 62 มีข้อผ่อนปรนให้กิจการจากการเปิดเผยข้อมูลซึ่งไม่เป็นไปตามข้อกำหนดของ มาตรฐานการรายงานทางการเงินเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลด้านความยั่งยืน หากกฎหมายหรือ ข้อกำหนดทางการไม่อนุญาตให้กิจการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว กิจการที่ใช้ข้อผ่อนปรนดังกล่าว ยังคงสามารถใช้ข้อความที่ระบุเกี่ยวกับการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน เกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลด้านความยั่งยืน

ภาคผนวก ก

คำนิยาม

ภาคผนวกนี้เป็นส่วนหนึ่งของ ร่าง มาตรฐานการรายงานทางการเงินเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลด้านความยั่งยืน ฉบับที่ 1 (TFRS S1) และมีผลใช้บังคับเช่นเดียวกับส่วนอื่น ๆ ของ (ร่าง) มาตรฐานฉบับนี้

โมเดลธุรกิจ

ระบบของกิจการในการเปลี่ยนแปลงปัจจัยนำเข้าผ่านกิจกรรมทางธุรกิจ เพื่อให้เกิดผลผลิตและผลลัพธ์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อบรรลุเป้าหมายทางกลยุทธ์ของกิจการและสร้างมูลค่าตลอดช่วงระยะเวลาสั้น ระยะกลาง และระยะยาว

หัวข้อการเปิดเผยข้อมูล

ความเสี่ยงหรือโอกาสที่เกี่ยวกับความยั่งยืนที่ชัดเจน ซึ่งอ้างอิงจากกิจกรรมที่ดำเนินการโดยกิจการที่อยู่ในอุตสาหกรรมเดียวกัน ที่ได้ระบุไว้ใน มาตรฐานการรายงานทางการเงินเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลด้านความยั่งยืน หรือมาตรฐานการบัญชีเพื่อความยั่งยืน (SASB standard) ที่ระบุในแต่ละอุตสาหกรรม

มูลค่าของกิจการ

มูลค่าของกิจการ ซึ่งเป็นผลรวมของมูลค่าของส่วนของทุนของกิจการ (มูลค่าตามราคาตลาด) และมูลค่าของหนี้สินสุทธิของกิจการ

การรายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป

การให้ข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับกิจการที่เสนอรายงานที่มีประโยชน์ต่อผู้ใช้หลักในการตัดสินใจเกี่ยวกับการจัดหาทรัพยากรให้แก่กิจการนั้น การตัดสินใจเหล่านั้นเกี่ยวกับ

- (1) การซื้อ ขาย หรือถือตราสารทุนและตราสารหนี้
- (2) การให้หรือชำระเงินกู้และสินเชื่อในรูปแบบอื่น หรือ
- (3) การใช้สิทธิออกเสียงหรือมีอิทธิพลต่อการดำเนินการของฝ่ายบริหารที่กระทบการใช้ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการ

การรายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปครอบคลุม—แต่ไม่จำกัดเฉพาะ—งบการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปของกิจการและการเปิดเผยข้อมูลทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืน

มาตรฐานการรายงานทางการเงินเกี่ยวกับการเปิดเผยด้านความยั่งยืน

มาตรฐานที่ออกโดยคณะกรรมการมาตรฐานด้านความยั่งยืนระหว่างประเทศ

ร่าง มาตรฐานการรายงานทางการเงินเกี่ยวกับการเปิดเผยด้านความยั่งยืน ฉบับที่ 1
เรื่อง ข้อกำหนดทั่วไปสำหรับการเปิดเผยข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับความยั่งยืน (TFRS S1)
เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอในคณะกรรมการ อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

ผู้ใช้หลักของการ รายงานทางการเงินเพื่อ วัตถุประสงค์ทั่วไป (ผู้ใช้หลัก)	นักลงทุน ผู้ให้กู้และเจ้าหนี้อื่นทั้งในปัจจุบัน และที่อาจจะเป็นในอนาคต
กิจการที่เสนอรายงาน	กิจการที่ต้องหรือที่เลือกจัดทำรายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ ทั่วไป
การเปิดเผยข้อมูลทาง การเงินเกี่ยวกับความ ยั่งยืน	การเปิดเผยข้อมูลความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนที่มี ประโยชน์ต่อผู้ใช้หลักของการรายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ ทั่วไปเมื่อประเมินมูลค่าของกิจการ รวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับการกำกับดูแล กลยุทธ์ และการบริหารความเสี่ยง และตัวชี้วัดและเป้าหมายที่เกี่ยวข้อง
ข้อมูลทางการเงิน เกี่ยวกับความยั่งยืน	ข้อมูลที่ทำให้ความเข้าใจเกี่ยวกับความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้อง กับความยั่งยืนที่กระทบต่อมูลค่าของกิจการ เพื่อให้ผู้ใช้หลักของการ รายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปสามารถประเมินทรัพยากร และความสัมพันธ์ ตามโมเดลธุรกิจและกลยุทธ์สำหรับการรักษาและ พัฒนาโมเดลธุรกิจดังกล่าวของกิจการ
ผู้ใช้	ดูผู้ใช้หลักของการรายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป(ผู้ใช้ หลัก)
ห่วงโซ่คุณค่า	กิจกรรม ทรัพยากร และความสัมพันธ์ทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับโมเดลธุรกิจ ของกิจการที่เสนอรายงาน และสภาพแวดล้อมภายนอกที่กิจการดำเนิน ธุรกิจอยู่ ห่วงโซ่คุณค่าเป็นการเชื่อมโยงกิจกรรม ทรัพยากร และความสัมพันธ์ ที่กิจการใช้และพึ่งพาเพื่อก่อให้เกิดสินค้าหรือบริการตามแนวความคิดของ การส่งมอบ การบริโภค จนถึงสิ้นสุดกระบวนการ โดยกิจกรรม ทรัพยากร และความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกันจะรวมอยู่ในการดำเนินการของกิจการ เช่น ทรัพยากรบุคคล ดำเนินการร่วมกับช่องทางจัดหา การตลาด และ การจัดจำหน่าย เช่น การจัดหาวัตถุดิบและบริการ และการจำหน่ายและ การส่งมอบสินค้าและบริการ และสภาพแวดล้อมทางการเงิน ภูมิศาสตร์ ภูมิรัฐศาสตร์ และกฎระเบียบต่าง ๆ ที่กิจการดำเนินธุรกิจอยู่

ร่าง มาตรฐานการรายงานทางการเงินเกี่ยวกับการเปิดเผยด้านความยั่งยืน ฉบับที่ 1
เรื่อง ข้อกำหนดทั่วไปสำหรับการเปิดเผยข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับความยั่งยืน (TFRS S1)
เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอในคณะกรรมการ อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

ภาคผนวก ข

วันถือปฏิบัติ

ภาคผนวกนี้เป็นส่วนหนึ่งของ ร่าง มาตรฐานการรายงานทางการเงินเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลด้านความยั่งยืน ฉบับที่ 1 (TFRS S1) และมีผลใช้บังคับเช่นเดียวกับส่วนอื่น ๆ ของ (ร่าง) มาตรฐานฉบับนี้

- ข1 กิจการต้องถือปฏิบัติตามมาตรฐานฉบับนี้สำหรับรอบระยะเวลารายงานที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 25XX เป็นต้นไป ทั้งนี้อนุญาตให้ถือปฏิบัติก่อนวันที่มีผลบังคับใช้ หากกิจการเลือกถือปฏิบัติตามมาตรฐานฉบับนี้ก่อนวันที่มีผลบังคับใช้ กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าว
- ข2 มาตรฐานฉบับนี้ไม่ได้กำหนดให้กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลตามที่ระบุในมาตรฐานฉบับนี้สำหรับรอบระยะเวลารายงานก่อนวันที่เริ่มใช้มาตรฐานเป็นครั้งแรก ดังนั้นกิจการไม่ต้องเปิดเผยข้อมูลเปรียบเทียบในรอบระยะเวลารายงานแรกที่กิจการถือปฏิบัติตามมาตรฐานฉบับนี้

ภาคผนวก ค

ลักษณะเชิงคุณภาพของข้อมูลทางการเงินด้านความยั่งยืนที่มีประโยชน์

ภาคผนวกนี้เป็นส่วนหนึ่งของ (ร่าง) มาตรฐานการรายงานทางการเงินเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลด้านความยั่งยืน ฉบับที่ 1 (TFRS S1) และมีผลใช้บังคับเช่นเดียวกับส่วนอื่น ๆ ของ (ร่าง) มาตรฐานฉบับนี้

บทนำ

- ค1 กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน (กรอบแนวคิด) ออกโดยคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ (IASB) เพื่ออธิบายวัตถุประสงค์และแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป โดยวัตถุประสงค์หนึ่งของกรอบแนวคิดนี้คือ เพื่อช่วย IASB ในการพัฒนามาตรฐานสำหรับการจัดทำกรายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป โดยอยู่บนพื้นฐานของแนวคิดที่สอดคล้องกัน
- ค2 เนื่องจากข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับความยั่งยืนเป็นส่วนหนึ่งของการรายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป ลักษณะเชิงคุณภาพของข้อมูลทางการเงินในกรอบแนวคิดจึงถูกนำมาใช้กับข้อมูลทางการเงินด้านความยั่งยืน อย่างไรก็ตาม ลักษณะของข้อมูลบางอย่างที่จำเป็นสำหรับการบรรลุวัตถุประสงค์ของมาตรฐานฉบับนี้มีความแตกต่างจากข้อมูลที่ให้ไว้ในกรายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป
- ค3 ข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับความยั่งยืนจะมีประโยชน์ หากมีความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ (relevant) และเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม (faithful representation) ถึงสิ่งที่ตั้งใจจะสื่อสาร โดยทั้งสองรายการข้างต้นนี้ คือ ลักษณะเชิงคุณภาพพื้นฐานของข้อมูลการเงินที่มีประโยชน์ นอกจากนี้ ข้อมูลดังกล่าวสามารถถูกเสริมด้วยลักษณะเชิงคุณภาพเสริม 4 ประการ ได้แก่ สามารถเปรียบเทียบกันได้ (comparable) สามารถพิสูจน์ยืนยันได้ (verifiable) ทันเวลา (timely) และสามารถเข้าใจได้ (understandable)

ลักษณะเชิงคุณภาพพื้นฐาน

ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ

- ค4 ข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับความยั่งยืนที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ สามารถส่งผลกระทบต่อ การตัดสินใจของผู้ใช้หลัก (primary users) ได้ โดยผลกระทบดังกล่าวสามารถเกิดขึ้นได้แม้ว่า ผู้ใช้บางคนเลือกที่จะไม่ใช้ประโยชน์จากข้อมูลนั้นหรือทราบถึงข้อมูลนั้นอยู่แล้วจากแหล่งข้อมูลอื่น ๆ นอกจากนี้ ข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับความยั่งยืนสามารถส่งผลกระทบต่อ การตัดสินใจของผู้ใช้ได้ หากข้อมูลดังกล่าวมีคุณค่าทางการพยากรณ์ (predictive value) คุณค่าทางการยืนยัน (confirmatory value) หรือทั้งสองอย่าง
- ค5 ข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับความยั่งยืนมีคุณค่าทางการพยากรณ์ หากสามารถใช้เป็นข้อมูลนำเข้า

สำหรับกระบวนการที่ผู้ใช้หลักใช้เพื่อคาดการณ์ผลลัพธ์ในอนาคต ทั้งนี้ ข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับความยั่งยืนไม่จำเป็นต้องเป็นข้อมูลที่มีลักษณะการคาดคะเน หรือการพยากรณ์จึงจะมีคุณค่าทางการพยากรณ์ เนื่องจากผู้ใช้หลักใช้ข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับความยั่งยืนที่มีคุณค่าทางการพยากรณ์ในการคาดการณ์สถานการณ์ด้วยตนเอง ตัวอย่างเช่น ข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพน้ำ ซึ่งอาจรวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับมลพิษ อาจช่วยให้นักลงทุน ผู้ให้กู้ และเจ้าหนี้อื่น ๆ สามารถคาดการณ์เกี่ยวกับความสามารถของกิจการในการปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านคุณภาพน้ำในท้องถิ่น

ค6 นอกจากนี้ ข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับความยั่งยืนจะมีคุณค่าทางการยืนยัน หากข้อมูลได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการประเมินผลที่ผ่านมา รวมถึงมีการยืนยันหรือเปลี่ยนแปลงการประเมินผลดังกล่าว

ค7 คุณค่าทางการพยากรณ์และคุณค่าทางการยืนยันของข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับความยั่งยืนมีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ ข้อมูลที่มีคุณค่าทางการพยากรณ์มักมีคุณค่าทางการยืนยันเช่นกัน ตัวอย่างเช่น ข้อมูลเกี่ยวกับการปล่อยก๊าซคาร์บอนในปัจจุบัน สามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการคาดการณ์การปล่อยก๊าซดังกล่าวในปีต่อ ๆ ไป และยังสามารถนำมาเปรียบเทียบกับการคาดการณ์สำหรับปีปัจจุบันซึ่งได้มีการคาดการณ์ไว้ในปีที่ผ่านมา โดยผลลัพธ์ของการเปรียบเทียบเหล่านี้สามารถช่วยให้ผู้ใช้แก้ไขและปรับปรุงกระบวนการที่ใช้ในการคาดการณ์ที่ผ่านมาได้

ความมีสาระสำคัญ

ค8 ข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับความยั่งยืนเป็นข้อมูลที่มีสาระสำคัญ โดยหากมีการละเว้น บิดเบือน หรือปิดบังข้อมูลนั้น อาจคาดการณ์ได้อย่างสมเหตุสมผลว่า การกระทำดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อตัดสินใจของผู้ใช้หลักของการรายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป โดยอิงตามรายงานนั้น ๆ ซึ่งให้ข้อมูลเกี่ยวกับกิจการที่เสนอรายงานโดยเฉพาะ กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ความมีสาระสำคัญเป็นแง่มุมเฉพาะกิจการ (entity-specific) เกี่ยวกับความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ (relevance) โดยความมีสาระสำคัญในการเปิดเผยข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับความยั่งยืนจะได้รับการประเมินในบริบทของการรายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปของกิจการ และขึ้นอยู่กับลักษณะหรือขนาดของรายการที่เกี่ยวข้องกับข้อมูล หรือทั้งสองอย่าง

ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม

ค9 ข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับความยั่งยืนแสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญทางด้านถ้อยคำและตัวเลขที่ใช้ในรายงาน ทั้งนี้ ข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับความยั่งยืนจะมีประโยชน์ได้ จะต้องไม่เพียงแต่แสดงถึงความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ แต่จะต้องเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของสิ่งที่อ้างอิงอีกด้วย

ค10 ข้อมูลทางการเงินที่เป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม จะต้องแสดงข้อมูลที่มีความสมบูรณ์ เป็นกลาง และปราศจากข้อผิดพลาด ซึ่งวัตถุประสงค์ของการรายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปคือการพัฒนาคุณลักษณะเหล่านี้ให้ได้มากที่สุด

- ค11 การแสดงความเสี่ยงหรือโอกาสเกี่ยวกับความยั่งยืนอย่างครบถ้วน ประกอบไปด้วย ข้อมูลที่มีสาระสำคัญทั้งหมดที่จำเป็นสำหรับผู้ใช้หลักในการทำความเข้าใจความเสี่ยงหรือโอกาสนั้น ๆ รวมถึงวิธีการของกิจการในการปรับกลยุทธ์ การบริหารความเสี่ยง และการกำกับดูแล เพื่อตอบสนองต่อความเสี่ยงหรือโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืน ตลอดจนตัวชี้วัด (metrics) ที่จัดทำขึ้นเพื่อกำหนดเป้าหมายและวัดประสิทธิภาพของการดำเนินงาน
- ค12 การเปิดเผยข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับความยั่งยืนต้องมีความเป็นกลาง นั่นคือ การเลือกหรือเปิดเผยข้อมูลโดยปราศจากอคติ ข้อมูลจะเป็นกลางได้หากไม่มีการเอนเอียง ถ่วงน้ำหนัก เน้นย้ำ ไม่เน้นย้ำ หรือใช้วิธีการจัดการอื่นใดที่ทำให้ผู้ใช้หลักมีโอกาสได้รับข้อมูลนั้นแบบได้เปรียบหรือเสียเปรียบ อีกทั้งข้อมูลที่เป็นกลางไม่ใช่ข้อมูลที่ปราศจากจุดประสงค์หรือไม่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม ซึ่งแตกต่างจากข้อมูลที่มีความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ (relevant information) ที่สามารถส่งผลกระทบต่อความสนใจของผู้ใช้ได้
- ค13 ข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับความยั่งยืนบางอย่าง เช่น เป้าหมาย หรือแผนการ เป็นข้อมูลที่บ่งบอกถึงเป้าหมายที่ต้องบรรลุ การอภิปรายข้อมูลดังกล่าวอย่างเป็นกลางครอบคลุมทั้งเป้าหมายและปัจจัยที่อาจขัดขวางไม่ให้กิจการบรรลุเป้าหมายเหล่านี้
- ค14 ความเป็นกลางจะต้องมีการใช้ความรอบคอบ (prudence) ความรอบคอบเป็นการใช้ดุลยพินิจภายใต้เงื่อนไขของความไม่แน่นอนอย่างระมัดระวัง โดยการใช้ความรอบคอบนั้นหมายถึง การไม่กล่าวถึงโอกาสต่าง ๆ ให้สูงเกินจริง หรือความเสี่ยงต่ำเกินจริง ในขณะเดียวกันจะต้องไม่แสดงโอกาสต่าง ๆ ต่ำเกินจริง หรือความเสี่ยงสูงเกินจริง
- ค15 การเปิดเผยข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับความยั่งยืนต้องมีความถูกต้อง (accurate) ทั้งนี้ ข้อมูลที่มีความถูกต้องอาจไม่จำเป็นต้องมีความแม่นยำ (precise) ในทุกแง่มุม โดยระดับของความแม่นยำที่จำเป็นและสามารถบรรลุผลได้ และปัจจัยที่ทำให้ข้อมูลมีความถูกต้อง ขึ้นอยู่กับลักษณะของข้อมูล และลักษณะของประเด็นที่เกี่ยวข้อง ตัวอย่างเช่น ข้อมูลที่มีความถูกต้องจะต้องมีลักษณะดังนี้
- ค15.1 ข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงที่ปราศจากข้อผิดพลาดที่มีนัยสำคัญ
- ค15.2 คำอธิบายมีความแม่นยำ
- ค15.3 การประมาณค่า การประมาณการ และการคาดการณ์มีการระบุอย่างชัดเจน
- ค15.4 ไม่มีข้อผิดพลาดที่มีนัยสำคัญในการเลือกและใช้กระบวนการที่เหมาะสมสำหรับการปรับปรุงการประมาณค่า การประมาณการ หรือการคาดการณ์ รวมทั้งข้อมูลที่ป้อนเข้าสู่กระบวนการนั้นมีความสมเหตุสมผลและมีหลักฐานรองรับ
- ค15.5 การรับรองเกี่ยวกับงบการเงิน (assertions) มีความสมเหตุสมผลและอิงตามข้อมูลที่มีคุณภาพและปริมาณที่เพียงพอ และ
- ค15.6 ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ดุลยพินิจเกี่ยวกับอนาคต สะท้อนให้เห็นถึงดุลยพินิจและข้อมูลที่ใช้เป็นเกณฑ์ได้อย่างเที่ยงธรรม

ลักษณะเชิงคุณภาพเสริม

- ค16 ข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับความยั่งยืนสามารถถูกเสริมด้วยลักษณะเชิงคุณภาพเสริม 4 ประการ ได้แก่ สามารถเปรียบเทียบกันได้ สามารถพิสูจน์ยืนยันได้ ทันเวลา และสามารถเข้าใจได้

ความสามารถเปรียบเทียบกันได้

- ค17 การตัดสินใจของผู้ใช้หลักของการรายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปนั้น เกี่ยวข้องกับการเลือกทางเลือกต่าง ๆ ตัวอย่างเช่น การขายหรือถือเงินลงทุน หรือการลงทุนในกิจการที่เสนอรายงานแห่งใดแห่งหนึ่ง ความสามารถเปรียบเทียบกันได้เป็นคุณลักษณะที่ช่วยให้ผู้ใช้สามารถระบุและทำความเข้าใจความคล้ายคลึงและความแตกต่างระหว่างรายการต่าง ๆ ซึ่งต่างกับคุณลักษณะเชิงคุณภาพอื่น ๆ เนื่องจากความสามารถเปรียบเทียบกันได้ไม่ได้เกี่ยวข้องกับรายการเพียงรายการเดียว แต่ต้องใช้อย่างน้อยสองรายการในการเปรียบเทียบ ด้วยเหตุนี้ ข้อมูลจะเป็นประโยชน์ต่อนักลงทุนและเจ้าหนี้มากยิ่งขึ้น หากสามารถเปรียบเทียบกันได้อีกกับข้อมูลดังต่อไปนี้

ค17.1 ข้อมูลที่ให้โดยกิจการในช่วงเวลาที่ผ่านมา และ

ค17.2 ข้อมูลที่ให้โดยกิจการอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจการที่มีกิจกรรมที่คล้ายคลึงกันหรือดำเนินงานภายในอุตสาหกรรมเดียวกัน

- ค18 การเปิดเผยข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับความยั่งยืนต้องช่วยเพิ่มความสามารถในการเปรียบเทียบได้โดยไม่ละเว้นข้อมูลที่มีสาระสำคัญ

- ค19 นอกจากนี้ ความสอดคล้อง (consistency) มีความเกี่ยวข้องกับความสามารถเปรียบเทียบกันได้ (comparability) แต่ความหมายไม่เหมือนกัน โดยความสอดคล้อง หมายถึง การใช้แนวทางหรือวิธีการเดียวกันในการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนที่เหมือนกันจากช่วงเวลานึงไปอีกช่วงเวลานึง ทั้งโดยกิจการที่เสนอรายงานและกิจการอื่น ๆ ในขณะที่ ความสามารถเปรียบเทียบกันได้ คือ เป้าหมาย โดยความสอดคล้องจะช่วยให้บรรลุเป้าหมายนั้น ๆ

- ค20 อีกทั้ง ความสามารถเปรียบเทียบกันได้ ไม่ได้มีรูปแบบเดียวกันหรือแบบอย่างเดียวกัน (uniformity) กล่าวคือ ข้อมูลที่สามารถเปรียบเทียบกันได้ องค์ประกอบที่เหมือนกันต้องมีลักษณะที่เหมือนกัน และองค์ประกอบที่แตกต่างกันต้องมีลักษณะที่แตกต่างกัน ดังนั้น ความสามารถเปรียบเทียบกันได้ของข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับความยั่งยืนจะไม่สามารถเพิ่มขึ้นได้ด้วยการทำสิ่งที่ไม่เหมือนกันให้มีลักษณะเหมือนกัน เช่นเดียวกับการทำสิ่งเหมือนกันให้มีความแตกต่างกันออกไป

ความสามารถพิสูจน์ยืนยันได้

- ค21 ความสามารถพิสูจน์ยืนยันได้ช่วยให้นักลงทุนและเจ้าหนี้มั่นใจได้ว่า ข้อมูลมีความครบถ้วน เป็นกลาง และถูกต้อง ข้อมูลจะสามารถพิสูจน์ยืนยันได้หากมีความเป็นไปได้ที่จะใช้ข้อมูลนั้น ๆ เองเป็นหลักฐานยืนยันหรือรับรอง หรือยืนยันได้จากแหล่งข้อมูลที่ได้มา ข้อมูลที่สามารถพิสูจน์ยืนยัน

ได้มีประโยชน์ต่อผู้ใช้หลักมากกว่าข้อมูลที่ไม่สามารถพิสูจน์ยืนยันได้

ค22 ความสามารถพิสูจน์ยืนยันได้ยังหมายความว่า ผู้สังเกตการณ์ที่มีความรู้และเป็นอิสระหลายคน แสดงความเห็นชอบร่วมกันได้ว่า การแสดงข้อมูลนั้นเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม โดยไม่จำเป็นต้องจะต้องตกลงกันครบถ้วนทุกคน ทั้งนี้ ข้อมูลเชิงปริมาณที่สามารถพิสูจน์ยืนยันได้ไม่จำเป็นต้องเป็นการประมาณการเพียงค่าเดียว (single point estimate) โดยค่าจำนวนมากที่เป็นไปได้และความน่าจะเป็นที่เกี่ยวข้องกันก็สามารถนำมาพิสูจน์ยืนยันได้

ค23 การเปิดเผยข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับความยั่งยืนต้องช่วยเพิ่มความสามารถพิสูจน์ยืนยันได้โดยวิธีการต่าง ๆ เช่น

ค23.1 รวมข้อมูลที่สามารถยืนยันได้โดยเปรียบเทียบกับข้อมูลอื่นที่ผู้ใช้หลักเข้าถึงได้ ซึ่งเกี่ยวข้องกับธุรกิจของกิจการ ธุรกิจอื่น หรือสภาพแวดล้อมภายนอก

ค23.2 ให้ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยนำเข้า (inputs) และวิธีการคำนวณที่ใช้ในการหาค่าประมาณ และ

ค23.3 ให้ข้อมูลที่ได้รับการตรวจสอบและเห็นชอบโดยคณะกรรมการบริหารของกิจการ คณะกรรมการ หรือหน่วยงานที่เทียบเท่า

ค24 การเปิดเผยข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับความยั่งยืนบางอย่างจะอยู่ในรูปแบบของคำอธิบายหรือข้อมูลคาดการณ์อนาคต (forward-looking information) การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวสามารถนำมาสนับสนุนได้โดยการแสดงกลยุทธ์ แผนงาน และการวิเคราะห์ความเสี่ยงตามข้อเท็จจริงอย่างเที่ยงธรรม เป็นต้น และเพื่อช่วยให้นักลงทุนและเจ้าหนี้ตัดสินใจได้ว่าจะใช้ข้อมูลดังกล่าวหรือไม่ กิจการต้องอธิบายข้อสมมติพื้นฐานของงบการเงิน (underlying assumptions) และวิธีการในการจัดทำข้อมูล ตลอดจนปัจจัยอื่น ๆ ที่แสดงหลักฐานที่ยืนยันว่าข้อมูลดังกล่าวสะท้อนถึงแผนงานหรือการตัดสินใจที่เกิดขึ้นจริงของกิจการ

ความทันเวลา

ค25 ความทันเวลา หมายถึง การมีข้อมูลที่ช่วยให้ผู้มีอำนาจตัดสินใจสามารถใช้ประกอบการตัดสินใจได้ทันเวลา โดยทั่วไปแล้วยิ่งข้อมูลเก่ามากเท่าไรก็ยิ่งมีประโยชน์น้อยลงเท่านั้น อย่างไรก็ตาม ข้อมูลบางอย่างอาจยังคงมีความทันเวลาอย่างยาวนานหลังจากสิ้นสุดระยะเวลาการรายงานไปแล้ว เนื่องจากผู้ใช้บางรายอาจจำเป็นต้องระบุและประเมินแนวโน้ม เป็นต้น

ความเข้าใจได้

ค26 การเปิดเผยข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับความยั่งยืนต้องชัดเจนและรัดกุม โดยการทำให้ข้อมูลมีความรัดกุม จำเป็นต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

ค26.1 หลีกเลี่ยงข้อมูลทั่วไป ซึ่งบางครั้งเรียกว่า ‘boilerplate’ (มีลักษณะสำเร็จรูปทั่วไป) ซึ่งไม่ได้เป็นข้อมูลที่เฉพาะเจาะจงสำหรับกิจการ

ค26.2 หลีกเลี่ยงการซ้ำข้อมูลในการรายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป รวมถึงการ

ทำซ้ำข้อมูลที่ไม่จำเป็นในงบการเงินที่เกี่ยวข้อง และ

ค26.3 ใช้ภาษาที่ชัดเจน รวมถึงประโยคและย่อหน้าจะต้องมีโครงสร้างที่ชัดเจน

- ค27 รูปแบบการเปิดเผยข้อมูลที่ชัดเจนที่สุดขึ้นอยู่กับลักษณะของข้อมูล และบางครั้งอาจรวมถึงตาราง กราฟ หรือไดอะแกรม นอกเหนือจากข้อความบรรยายต่าง ๆ อีกทั้งหากมีการใช้กราฟหรือ ไดอะแกรม อาจจำเป็นต้องมีข้อความหรือตารางเพิ่มเติมเพื่อป้องกันไม่ให้รายละเอียดที่มี สาระสำคัญเกิดความไม่ชัดเจน
- ค28 การทำให้ข้อมูลมีความชัดเจน (clarity) มากยิ่งขึ้น สามารถทำได้โดยแยกข้อมูลเกี่ยวกับการ พัฒนาหรือการเปลี่ยนแปลงในรอบระยะเวลาการรายงานออกจากข้อมูล “คงที่” (standing) ที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลง หรือเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อยจากช่วงเวลาหนึ่งไปยังอีกช่วงเวลาหนึ่ง ตัวอย่างเช่น การแยกอธิบายลักษณะของการกำกับดูแลที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนและกระบวนการ บริหารความเสี่ยงของกิจการที่เปลี่ยนแปลงไปจากรอบระยะเวลารายงานครั้งก่อน
- ค29 การเปิดเผยข้อมูลจะมีความกระชับรัดกุม หากมีเฉพาะข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญ ทั้งนี้หากมีข้อมูลที่ไม่ มีสาระสำคัญใด ๆ รวมอยู่ในการเปิดเผยข้อมูลต้องระวังไม่ให้ส่งผลกระทบต่อข้อมูลที่เป็น สาระสำคัญจนเกิดความไม่ชัดเจน
- ค30 ความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนบางอย่างมีความซับซ้อนในตัวเอง (inherently complex) และอาจเป็นเรื่องยากที่จะนำเสนอในลักษณะที่เข้าใจง่าย ทั้งนี้ กิจการต้องนำเสนอ ข้อมูลดังกล่าวให้ชัดเจนที่สุด อย่างไรก็ตาม ข้อมูลที่ซับซ้อนเกี่ยวกับความเสี่ยงและโอกาสเหล่านี้ จะไม่ถูกแยกออกจากการรายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป เพื่อให้รายงานเข้าใจง่าย ขึ้น เนื่องจากการละเว้นข้อมูลดังกล่าวจะทำให้รายงานไม่สมบูรณ์และอาจทำให้เกิดความเข้าใจ คลาดเคลื่อนได้
- ค31 ความครบถ้วน ความชัดเจน และความสามารถเปรียบเทียบกันได้ของการเปิดเผยข้อมูล ทางการเงินเกี่ยวกับความยั่งยืนทั้งหมด ล้วนขึ้นอยู่กับข้อมูลที่มีความเชื่อมโยงกันในภาพรวม โดยการเปิดเผยข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับความยั่งยืนให้มีความเชื่อมโยงกัน ต้องมีการอธิบาย บริบทและความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลที่เกี่ยวข้อง
- ค32 หากความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืนซึ่งอยู่ในส่วนหนึ่งของการรายงานทางการเงิน เพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปของกิจการ ส่งผลกระทบต่อข้อมูลที่เปิดเผยในส่วนอื่น ๆ กิจการต้องรวม ข้อมูลที่จำเป็นไว้ในรายงานเพื่อให้ผู้ใช้งานไปประเมินผลกระทบเหล่านั้น
- ค33 เพื่อให้ข้อมูลมีความเชื่อมโยงกันนั้น กิจการต้องให้ข้อมูลที่ช่วยให้ผู้ใช้สามารถเชื่อมโยงข้อมูล เกี่ยวกับความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับความยั่งยืน เข้ากับข้อมูลในงบการเงินของกิจการได้

คณะกรรมการศึกษาแนวทางในการเปิดเผยข้อมูลเรื่อง ESG ในงบการเงิน

นายสุพจน์	สิงห์เสนห์	ประธานคณะกรรมการ
นางกอบบุญ	ศรีชัย	ที่ปรึกษา
ดร.สวณิตย์ บุญญาสุวัฒน์	โกศลพิศิษฐ์กุล	คณะกรรมการ
นายเกษิต	เกตุสุริยงค์	คณะกรรมการ
นายณัฐพงศ์	ตันติจิตตานนท์	คณะกรรมการ
นายพทวิ	รัตนโกเศศ	คณะกรรมการ
นายพสุ	ศิริเสรีวรรณ	คณะกรรมการ
นางวริศรา	วงศ์จรุงเรือง	คณะกรรมการ
ผู้แทนคณะกรรมการวิชาชีพบัญชีด้านการสอบบัญชี (นางสาวสุริย์รัตน์	ทองอรุณแสง)	คณะกรรมการ
ผู้แทนคณะกรรมการวิชาชีพบัญชีด้านการวางระบบบัญชี		คณะกรรมการ
นางวารุณี	ปรีดานนท์ (ผู้แทนหลัก)	
ร.ต.ท.ศิวะรักษ์	พินิจารมณ (ผู้แทนสำรอง)	
นางสาวสุธีรา	หงษ์มณี	เลขานุการ